

DECIZIE 594/2016	<i>Vigoare</i>
Emitent: Curtea Constitutionala Domenii: Salarizare	M.O. 917/2016
Decizie referitoare la obiectia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 1 si 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare.	

M.Of.Nr.917 din 15 noiembrie 2016

DECIZIA Nr. 594

din 14 septembrie 2016

referitoare la obiectia de neconstitutionalitate a dispozitiilor

art. I pct. 1 si 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru

nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit

din fonduri publice, precum si pentru stabilirea

unor masuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	- presedinte
Marian Enache	- judecator
Petre Lazaroiu	- judecator
Mircea Stefan Minea	- judecator
Daniel Marius Morar	- judecator
Livia-Doina Stanciu	- judecator
Simona-Maya Teodoroiu	- judecator
Varga Attila	- judecator
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

1. Pe rol se afla solutionarea obiectiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor Legii pentru completarea Legii-cadru [nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, obiectie formulata de Guvernul Romaniei.

2. Obiectia de neconstitutionalitate a fost formulata in temeiul art. 146 lit. a) teza intai din Constitutie si al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, a fost inregistrata la Curtea Constitutionala cu nr. 6.530 din 8 iulie 2016 si constituie obiectul Dosarului nr. 1.262A/2016. La sesizare a fost anexata Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara

a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare.

3. In motivarea obiectiei de neconstitutionalitate, Guvernul sustine ca, la dezbaterile din cadrul Plenului Camerei Deputatilor, camera decizionala, din data de 8 iunie 2016, a fost adoptat Raportul final asupra proiectului de lege pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare. Unul dintre amendamentele adoptate la acest proiect de lege (art. 19¹), vizeaza reglementarea acordarii catre personalul bugetar care poseda titlul stiintific de doctor, a unui spor pentru acest titlu, in cuantum de 15% din salariul de baza, daca isi desfasoara activitatea in domeniul pentru care a obtinut titlul stiintific respectiv, spor care urmeaza sa fie platit cu incepere de la data de 1 a lunii urmatoare celei in care s-a solicitat acordarea acestui spor. Ulterior sesizarii primei camere a Parlamentului - Senatul, initiativa legislativa in discutie a fost supusa dezbaterii, context in care Guvernul Romaniei, prin Ministerul Muncii, Familiei, Protectiei Sociale si Persoanelor Varstnice, a sustinut respingerea propunerii, motivand ca situatia juridica ce urmeaza a fi reglementata se regaseste expres in dispozitiile art. I pct. 6 din Legea [nr. 71/2015](#) pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului [nr. 83/2014](#) privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2015, precum si alte masuri in domeniul cheltuielilor publice. Prin urmare, Guvernul a considerat ca initiativa legislativa vizeaza o materie deja reglementata. Totodata, potrivit Raportului Senatului nr. XXVII/326 din 6 octombrie 2015 asupra propunerii legislative pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010, aceasta noua reglementare propusa spre adoptare, a primit aviz negativ din partea Consiliului Economic si Social, a Comisiei pentru drepturile omului, culte si minoritati si a Comisiei pentru buget, finante, activitati bancare si piata de capital.

4. Se arata ca, ulterior sesizarii de catre Senat a Camerei Deputatilor, in calitate de Camera decizionala [art. 75 alin. (3) din Constitutie], proiectul de lege a fost supus dezbaterii, primind aviz negativ (in sedinta din 1 martie 2016) din partea Comisiei pentru buget, finante activitati bancare si piata de capital. De asemenea, Guvernul, prin Ministerul Dezvoltarii Regionale si Administratiei Publice, a sustinut respingerea proiectului legislativ supus analizei. In conditiile in care situatia ce se doreste a fi reglementata prin noul act normativ are, in prezent, ca norma de reglementare, Ordonanta de urgenta a Guvernului [nr. 57/2015](#) privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2016, prorogarea unor termene, precum si unele masuri fiscal-bugetare, act normativ aflat in vigoare, apare inevitabil problema riscului interpretarii confuze si discretioneare a legislatiei, cu consecinta aplicarii subiective, a acesteia, de catre angajatorul cu care subiectul de drept interesat se afla in raport juridic. In conditiile in care doua norme de drept, cu forta juridica egala, reglementeaza aceeasi situatie juridica, alternativa aplicarii ramane la latitudinea/optiunea angajatorului, care va aplica norma pe care o apreciaza ca fiind favorabila propriilor interese financiare.

5. Guvernul mai sustine ca Legea-cadru [nr. 284/2010](#), precum si legea anuala de salarizare, nu reglementeaza posibilitatea acordarii unei majorari de 10% pentru personalul din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, a ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si din cele aflate in coordonarea prim-ministrului si cele aflate sub controlul Parlamentului, acesta constituind un drept salarial nou. Acordarea acestei majorari pentru personalul mentionat, determina un impact financiar suplimentar asupra cheltuielilor de personal aprobate in bugetul institutiei pe anul 2016.

Asadar, introducerea in cadrul Legii-cadru nr. 284/2010 a unei reglementari prin care numai personalul mentionat in norma sa beneficieze de o majorare de 10% constituie o masura cu caracter discriminatoriu fata de celelalte categorii de personal al autoritatilor si institutiilor publice, care va crea premisele unor solicitari similare din partea celorlalte autoritati si institutii publice, precum si actiuni in instanta.

6. Totodata, Guvernul considera ca, pe langa caracterul discriminatoriu al unei astfel de masuri, nu sunt respectate nici prevederile art. 138 alin. (5) din Constitutie. Invoca in acest sens deciziile Curtii Constitutionale [nr. 1.354](#) din 20 octombrie 2010, [nr. 1.358](#) din 21 octombrie 2010 si [nr. 1.368](#) din 26 octombrie 2010, prin care instanta de contencios constitutional a statuat ca stabilirea sursei de finantare si insuficienta resurselor financiare din sursa astfel stabilita sunt doua aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constitutie, iar al doilea nu are caracter constitutional, fiind o problema exclusiv de oportunitate politica, ce priveste, in esenta, relatiile dintre Parlament si Guvern. Totodata, Curtea a stabilit ca, daca s-ar retine ca lipsa precizarii exprese a sursei de finantare presupune, implicit, inexistenta sursei de finantare, aceasta ar echivala cu o prezumtie fara suport constitutional, ceea ce este inadmisibil. Prin Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, Curtea a statuat ca finantarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate in buget si ca majorarea unor cheltuieli se finanteaza fie prin suplimentarea alocatiilor bugetare din Fondul de rezerva bugetara la dispozitia Guvernului, fie prin rectificare bugetara. Astfel, avand in vedere jurisprudenta Curtii Constitutionale prin care aceasta a analizat si s-a pronuntat asupra continutului art. 138 alin. (5) din Constitutie, Guvernul arata ca, in masura in care actul normativ este insotit de informatii referitoare la efectele financiare asupra bugetului general consolidat, sunt indeplinite conditiile de natura constitutională pentru adoptarea aceluia act. Per a contrario, ori de cate ori o astfel de analiza nu insoteste o initiativa legislativa, suntem in situatia nerespectarii prevederilor constitutionale mai sus mentionate. In acelasi sens, art. 15 din Legea [nr. 500/2002](#) privind finantele publice dispune ca "In cazurile in care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/masuri/politici a caror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va intocmi o fisa financiara, care va respecta conditiile prevazute de Legea [nr. 69/2010](#). In aceasta fisa se inscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat". Prin urmare, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atat pe termen scurt, pentru anul curent, cat si pe termen lung, trebuie sa contina informatii referitoare la efectele financiare asupra bugetului general consolidat, si anume la modificari ale cheltuielilor bugetare, precum si la calculele privind fundamentarea acestor modificari. Astfel, desi prin masura instituita prin legea critica se majoreaza cheltuielile bugetare, la adoptarea acesteia nu s-a tinut cont de obligatiile instituite prin Legea nr. 500/2002. In final, Guvernul atentioneaza asupra faptului ca "pentru anul 2016 este estimat un deficit bugetar ESA de 2,95% din PIB, iar pentru anul 2017 de 2,89% din PIB, sub plafonul de 3% din PIB permis de regulile europene privind deficitul ESA". Asadar, exista riscul ca impactul suplimentar generat de aplicarea acestei masuri sa nu poata fi acoperit din bugetul aprobat, ceea ce creeaza premisele unui dezechilibru bugetar, cu consecinta nerespectarii nivelului deficitului bugetar prevazut in Tratatul de la Maastricht privind Uniunea Europeana si care atrage declansarea procedurii de deficit excesiv.

7. In conformitate cu dispozitiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, obiectia de neconstitutionalitate a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului, precum si Avocatului Poporului, pentru a-si exprima punctele lor de vedere.

8. Presedintii celor doua Camere ale Parlamentului si Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra obiectiei de neconstitutionalitate.

CURTEA,

examinand obiectia de neconstitutionalitate, raportul intocmit de judecatorul-raportor, dispozitiile legii criticate, raportate la prevederile Constitutiei, precum si Legea nr. 47/1992, retine urmatoarele:

9. Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 146 lit. a) din Constitutie, precum si ale art. 1, 10, 15 si 18 din Legea nr. 47/1992, republicata, cu modificarile ulterioare, sa solutioneze obiectia de neconstitutionalitate.

10. Obiectul controlului de constitutionalitate, astfel cum este mentionat in sesizare, il constituie dispozitiile Legii pentru completarea Legii-cadru [nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare. Insa, din motivarea obiectiei de neconstitutionalitate reiese ca autorul acesteia - Guvernul - critica numai dispozitiile art. I pct. 1 si 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, dispozitii care introduc art. 19¹ si art. 37¹ in cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010. Prin urmare, obiect al obiectiei de neconstitutionalitate il constituie numai art. I pct. 1 si 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal- bugetare, care au urmatorul cuprins:

"Art. I. - Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificarile ulterioare, se completeaza dupa cum urmeaza:

1. Dupa articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu urmatorul cuprins:

« Art. 19¹. - (1) Personalul care detine titlul stiintific de doctor, indiferent de data obtinerii acestuia, beneficiaza de un spor de 15% din salariul de baza/solda functiei de baza/salariul functiei de baza/indemnizatia de incadrare, daca indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

a) isi desfasoara activitatea in domeniul pentru care poseda titlul stiintific sau conducatorul institutiei apreciaza ca pregatirea doctorala este utila compartimentului in care isi desfasoara activitatea persoana respectiva;

b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus in salariul de baza, potrivit reglementarilor legale anterioare, ca suma compensatorie.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica persoanelor care indeplinesc conditiile de acordare, incepand cu luna urmatoare aprobarii cererii.»

2. Dupa articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu urmatorul cuprins:

« Art. 37¹. - (1) Salarizarea personalului din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si din cele aflate in coordonarea prim-ministrului si cele aflate sub controlul Parlamentului, se realizeaza potrivit prevederilor contractelor colective de munca legal incheiate, pana la implinirea termenului pentru care au fost incheiate, in limita cheltuielilor de personal aprobate.

(2) Dupa expirarea perioadei de valabilitate a contractelor colective de munca legal incheiate, salarizarea personalului prevazut la alin. (1) se face potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, majorate cu 10%.

(3) In situatia in care, in urma aplicarii prevederilor alin. (2), rezulta un salariu de baza mai mic, se mentine in plata cuantumul salariului de baza avut la data expirarii contractului colectiv de munca.

(4) Personalul autoritatilor si institutiilor publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si al celor aflate in coordonarea prim-ministrului si al celor aflate sub controlul Parlamentului, nou-infiintate, beneficiaza de salariile stabilite potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, majorate cu 10%.»"

11. In motivarea obiectiei de neconstitutionalitate se sustine ca dispozitiile art. I pct. 2 din legea criticaata contravin prevederilor constitutionale ale art. 138 alin. (5) potrivit caruia "Nicio cheltuiala bugetara nu poate fi aprobata fara stabilirea sursei de finantare". De asemenea, se sustine ca aceste dispozitii instituie discriminari si, prin urmare, desi nu indica expres textul de referinta din Constitutie, Curtea constata, in mod rezonabil, ca se sustine incalcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constitutie privind egalitatea in drepturi. Totodata, sunt invocate si urmatoarele dispozitii din acte normative:

- Art. 15 alin. (1) si (3) din Legea nr. 500/2002 privind finantele publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 597 din 13 august 2002, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) In cazurile in care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative/masuri/politici a caror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, se va intocmi o fisa financiara, care va respecta conditiile prevazute de Legea nr. 69/2010. In aceasta fisa se inscriu efectele financiare asupra bugetului general consolidat, care trebuie sa aiba in vedere:

a) schimbarile anticipate in veniturile si cheltuielile bugetare pentru anul curent si urmatorii 4 ani;

b) estimari privind esalonarea creditelor bugetare si a creditelor de angajament, in cazul actiunilor anuale si multianuale care conduc la majorarea cheltuielilor;

c) masurile avute in vedere pentru acoperirea majorarii cheltuielilor sau a minusului de venituri pentru a nu influenta deficitul bugetar.

[...]

(3) Dupa depunerea proiectului legii bugetare anuale la Parlament pot fi aprobate acte normative/masuri/politici numai in conditiile prevederilor alin. (1), dar cu precizarea surselor de acoperire a diminuarii veniturilor sau a majorarii cheltuielilor bugetare, aferente exercitiului bugetar pentru care s-a elaborat bugetul".

- Art. 15 alin. (1) din Legea responsabilitatii fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 330 din 14 mai 2015:

"(1) In cazul propunerilor de introducere a unor masuri/politici/initiative legislative a caror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, initiatorii au obligatia sa prezinte:

a) fisa financiara prevazuta la art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificarile si completarile ulterioare, insotita de ipotezele si metodologia de calcul utilizata;

b) declaratie conform careia majorarea de cheltuiala respectiva este compatibila cu obiectivele si prioritatile strategice specificate in strategia

fiscal-bugetara, cu legea bugetara anuala si cu plafoanele de cheltuieli prezentate in strategia fiscal-bugetara".

12. Examinand procesul legislativ, Curtea observa ca propunerea legislativa a fost initiata de doi deputati, iar forma initiatorilor cuprindea articolul unic prin care se introducea, in cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010, art. 19¹ referitor la sporul de doctorat. Propunerea legislativa a fost inregistrata la Biroul permanent al Camerei Deputatilor sub [nr. 398](#) din 31 martie 2015, care, in sedinta din 1 aprilie 2015, a stabilit ca domeniul reglementat de aceasta este de competenta decizionala a Camerei Deputatilor, Senatul trebuind a fi prima camera sesizata, si a decis inaintarea propunerii legislative la Senat, ca prima Camera sesizata, unde a primit numarul nr. b149 din 2 aprilie 2015. La data de 16 aprilie 2015, Senatul a solicitat avize de la Consiliul Legislativ, Guvern, Consiliul Economic si Social. Consiliul Legislativ a transmis avizul sau favorabil, cu propunerea ca, pentru evitarea unor deficiente in aplicare, in sensul acordarii unui spor de doctorat persoanelor pentru care acesta a fost inclus in salariul de baza, sa se completeze proiectul cu o norma care sa clarifice acest aspect. Guvernul a transmis punctul sau de vedere la data de 7 octombrie 2015 in sensul ca nu sustine propunerea legislativa, deoarece art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2015, precum si alte masuri in domeniul cheltuielilor publice, norme in vigoare la data emiterii avizului, reglementeaza deja situatia persoanelor care au titlul academic de doctor. Prin urmare, Guvernul a considerat ca initiativa legislativa este lipsita de obiect. La 15 iunie 2015 s-a primit avizul negativ al Consiliului Economic si Social. Dupa primirea avizelor negative de la Comisia pentru buget, finante, activitate bancara si piata de capital si Comisia pentru drepturile omului, culte si minoritati, Comisia pentru munca, familie si protectie sociala a supus spre dezbatere si adoptare Plenului Senatului raportul de respingere a propunerii legislative. In sedinta plenului Senatului din 14 octombrie 2015 s-a respins propunerea legislativa cu 60 voturi pentru, niciunul impotriva si o abtinere.

13. Propunerea legislativa a fost transmisa Camerei Deputatilor si inregistrata la data de 19 octombrie 2015 la Biroul permanent al Camerei Deputatilor sub Pl-x nr. 707/2015. Comisia juridica, de disciplina si imunitati a acordat aviz favorabil propunerii legislative, iar Comisia pentru buget, finante si banci a emis aviz negativ. Pe data de 13 aprilie 2016 a fost primit punctul de vedere al Guvernului, in sensul nesustinerii propunerii legislative, deoarece acordarea sporului de doctorat era deja reglementata prin Legea nr. 71/2015. Tot la 13 aprilie 2016 a fost emis raportul Comisiei pentru munca si protectie sociala, in sensul adoptarii propunerii legislative cu amendamente, raport la intocmirea caruia a fost avut in vedere punctul de vedere al Guvernului formulat la data de 30 septembrie 2015 (care a fost transmis Senatului la data de 7 octombrie 2015). Unul din amendamentele adoptate de aceasta Comisie a fost cel privind introducerea art. I pct. 2 in propunerea legislativa, amendament referitor la introducerea art. 37¹ in Legea-cadru nr. 284/2010. Motivarea autorilor amendamentului a fost aceea ca aceste prevederi sunt "necesare pentru crearea cadrului legal pentru stabilirea veniturilor salariale ale personalului din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii si pentru a evita aparitia unor conflicte sociale determinate de diminuarea drastica a unor salarii negociate si stabilite prin contracte colective de munca, contracte carora le inceteaza perioada de valabilitate". La data de 18 aprilie 2016 propunerea legislativa a fost inscrisa pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor, iar in sedinta de plen s-a decis retrimiteria la Comisie, in vederea intocmirii unui nou raport. La data de 10 mai 2016, Comisia pentru munca si protectie sociala a emis un raport de inlocuire a raportului depus

anterior, in sensul adoptarii propunerii legislative cu amendamente, raport de inlocuire la intocmirea caruia au fost avute in vedere atat punctul de vedere al Guvernului formulat la data de 30 septembrie 2015 (care a fost transmis Senatului la data de 7 octombrie 2015), cat si o adresa a Ministerului Finantelor Publice din 22 aprilie 2016. La data de 16 mai 2016 propunerea legislativa a fost inscrisa pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor, fiind dezbatuta in plen pe 17 mai 2016 si adoptata la data de 8 iunie 2016.

14. La data de 22 iunie 2016 legea adoptata a fost trimisa la promulgare, iar pe data de 8 iulie 2016 Guvernul a sesizat Curtea Constitutionala cu prezenta obiectie de neconstitutionalitate.

15. Dispozitiile criticate - art. I pct. 1 si 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare - completeaza Legea- cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice cu doua articole, art. 19¹ si art. 37¹.

16. Cu privire la sporul pentru detinerea titlului stiintific de doctor, reglementat de art. I pct. 1 din legea critica, Curtea retine ca acesta a fost acordat potrivit art. 5 alin. (1¹) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2015, precum si alte masuri in domeniul cheltuielilor publice, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, articol introdus prin Legea nr. 71/2015 de aprobare a acesteia, lege publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I nr. 233 din 6 aprilie 2015, care reglementeaza interpretarea notiunii de "nivel de salarizare in plata pentru functiile similare", prin care se intelege acelasi quantum al salariului de baza cu cel al salariatilor avand aceeasi functie, in care au fost incluse, dupa data de 31 decembrie 2009, printre altele, si sumele aferente sporului de doctorat, in cazul in care salariatul angajat, numit sau promovat, indeplineste aceleasi conditii ca si salariatii aflati in functii la data de 31 decembrie 2009. Pentru anul 2016, dispozitii similare sunt prevazute in art. 4 alin. (2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2016, prorogarea unor termene, precum si unele masuri fiscal-bugetare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

17. Totodata, prin art. 3¹ alin. (8) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, cu modificarile si completarile ulterioare, articol introdus prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea si completarea Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului platit din fonduri publice in anul 2016, prorogarea unor termene, precum si unele masuri fiscal- bugetare si pentru modificarea si completarea unor acte normative, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, cu modificarile ulterioare, s-a prevazut ca, "Incepand cu luna august 2016, personalul care detine titlul stiintific de doctor, isi desfasoara activitatea in domeniul in care a obtinut acest titlu si nu beneficiaza de suma compensatorie inclusa in anul 2010 in salariul de baza, solda/salariul de functie, indemnizatia lunara de incadrare, beneficiaza de suma compensatorie aferenta titlului stiintific de doctor stabilita la nivelul similar in plata pentru aceeasi functie, grad didactic, transa de vechime in invatamant pentru personalul didactic din invatamant, respectiv grad/treapta profesionala si, dupa caz, vechime in functie in cazul celorlalte categorii de personal, din institutia sau autoritatea publica respectiva sau, dupa caz, intr-o institutie sau autoritate publica similara."

18. Cu privire la majorarea de 10% a salariilor personalului prevazut in textul art. I pct. 2 din legea critica, Curtea retine ca, potrivit art. 3 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, aplicabila in anul 2016,

"(1) Prin exceptie de la prevederile art. 1, personalul din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si din cele aflate in coordonarea prim-ministrului si cele aflate sub controlul Parlamentului, ale carui contracte colective de munca isi inceteaza valabilitatea in anul 2016, beneficiaza de salariile stabilite potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, majorate cu 10%.

(2) Personalul autoritatilor si institutiilor publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si al celor aflate in coordonarea prim-ministrului si al celor aflate sub controlul Parlamentului, nou-infiintate in anul 2016, beneficiaza de salariile stabilite potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificarile si completarile ulterioare, majorate cu 10%."

19. Avand in vedere acest cadru normativ, Curtea constata ca ambele reglementari cuprinse in art. I pct. 1 si 2 din legea critica era deja prevazute in legile anuale de salarizare, dupa cum urmeaza: acordarea sporului pentru detinerea titlului stiintific de doctor era prevazuta in Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 83/2014, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 71/2015, act normativ cu aplicabilitate temporara pentru anul 2015, precum si in Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, act normativ cu aplicabilitate temporara pentru anul 2016; majorarea de 10% pentru personalul din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si din cele aflate in coordonarea prim-ministrului si cele aflate sub controlul Parlamentului era prevazuta in Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, act normativ cu aplicabilitate temporara pentru anul 2016. Prin urmare, prin reglementarile criticate, care completeaza legea cadru de salarizare a personalului bugetar, legiuitorul a dorit sa instituie, cu caracter permanent, atat acordarea sporului de doctorat, cat si majorarea salariala de 10% pentru personalul expres mentionat in text si ale carui contracte colective de munca isi vor inceta valabilitatea. De altfel, asa cum se poate observa, art. III din legea critica abroga dispozitiile art. 3 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015.

20. Cat priveste dispozitiile art. I pct. 1 din lege, referitoare la sporul de doctorat, Curtea retine ca autorul obiectiei de neconstitutionalitate nu indica niciun text din Constitutie pretins a fi incalcat de aceste dispozitii, limitandu-se a sustine ca dispozitiile criticate sunt lipsite de obiect, din moment ce o reglementare similara exista deja in Legea nr. 71/2015. Or, potrivit art. 2 alin. (2) Legea nr. 47/1992, sunt neconstitutionale prevederile actelor "care incalca dispozitiile sau principiile Constitutiei". De asemenea, in conformitate cu art. 10 alin. (2) din aceeași lege, "sesizarile trebuie facute in forma scrisa si motivate". De vreme ce acest text de lege este cuprins in sectiunea 1 "Dispozitii comune" a capitolului III "Competenta Curtii Constitutionale" din Legea nr. 47/1992, acesta trebuie aplicat si in ceea ce priveste obiectia de neconstitutionalitate reglementata de art. 146 lit. a) teza intai din Constitutie.

21. In consecinta, Curtea constata ca obiectia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 1 din legea critica nu este motivata sub aspectul indicarii textului constitutional pretins a fi incalcat, Guvernul rezumandu-se la a afirma ca acestea sunt lipsite de obiect, din moment ce exista deja o reglementare similara. In aceste conditii, sunt incalcate dispozitiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 si, prin urmare, obiectia de

neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 1 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost formulata, este inadmisibila.

22. Cu privire la critica de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, raportata la art. 16 alin. (1) din Constitutie, autorul obiectiei considera ca dispozitiile privind majorarea de 10% instituie discriminari fata de personalul bugetar caruia nu i se aplica. Curtea retine ca, potrivit jurisprudentei sale, continutul normativ al principiul egalitatii in drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situatii care, in functie de scopul urmarit, nu sunt diferite (Decizia [nr. 1](#) din 8 februarie 1994, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudentei constante a Curtii Constitutionale, situatiile in care se afla anumite categorii de persoane trebuie sa difere in esenta pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar aceasta deosebire de tratament trebuie sa se bazeze pe un criteriu obiectiv si rational (a se vedea in acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia [nr. 366](#) din 25 iunie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Curtea a retinut ca sintagma "fara privilegii si fara discriminari" din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constitutie priveste doua ipoteze normative distincte, iar incidenta uneia sau alteia dintre acestea implica, in mod necesar, sanctiuni de drept constitutional diferite (a se vedea Decizia [nr. 755](#) din 16 decembrie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015). Astfel, nesocotirea principiului egalitatii in drepturi are drept consecinta neconstitutionalitatea privilegiului sau a discriminarii care a determinat, din punct de vedere normativ, incalcarea acestuia; discriminarea se bazeaza pe notiunea de excludere de la un drept, iar remediul constitutional specific, in cazul constatarii neconstitutionalitatii discriminarii, il reprezinta acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. In schimb, privilegiul se defineste ca un avantaj sau favoare nejustificata acordata unei persoane/categorii de persoane; in acest caz, neconstitutionalitatea privilegiului nu echivaleaza cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat.

23. Astfel, aplicand aceste considerente de principiu la dispozitiile normative criticate, Curtea constata ca, prin acordarea majorarii salariale de 10% numai pentru personalul din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii, aflate in subordinea, sub autoritatea, in coordonarea Guvernului, ministerelor si a celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale si locale, precum si din cele aflate in coordonarea prim-ministrului si cele aflate sub controlul Parlamentului, ale carui contracte colective de munca isi inceteaza valabilitatea, legiuitorul nu a incalcat dispozitiile art. 16 alin. (1) din Constitutie, nestabilind un tratament juridic diferentiat in cadrul aceleiasi categorii juridice.

24. Curtea observa ca motivarea introducerii amendamentului privind majorarea de 10%, la Comisia pentru munca si protectie sociala a Camerei Deputatilor, a fost aceea ca aceste prevederi sunt "necesare pentru crearea cadrului legal pentru stabilirea veniturilor salariale ale personalului din autoritatile si institutiile publice finantate integral din venituri proprii si pentru a evita aparitia unor conflicte sociale determinate de diminuarea drastica a unor salarii negociate si stabilite prin contracte colective de munca, contracte carora le inceteaza perioada de valabilitate".

25. Avand in vedere aceste motive, nu se poate nega dreptul legiuitorului de a stabili o majorare salariala pentru o anumita categorie socio-

profesionala justificata de ratiuni obiective, in functie de situatia economica a statului. Asadar, critica de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 2 din legea critica raportata la art. 16 din Constitutie este neintemeiata.

26. Cu privire la critica de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal- bugetare, raportata la art. 138 alin. (5) din Constitutie, Curtea retine ca, prin Decizia [nr. 22](#) din 20 ianuarie 2016, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016, paragraful 55, a constatat ca art. 138 alin. (5) din Legea fundamentala face diferenta intre stabilirea sursei de finantare si caracterul suficient al resurselor financiare din sursa astfel stabilita. Primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constitutie (a se vedea Decizia nr. 64 din 16 noiembrie 1993, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 310 din 28 decembrie 1993). Art. 138 alin. (5) din Constitutie impune stabilirea concomitenta atat a alocatiei bugetare, ce are semnificatia unei cheltuieli, cat si a sursei de finantare, ce are semnificatia venitului necesar pentru suportarea ei, spre a evita consecintele negative, pe plan economic si social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fara acoperire. Majorarea cheltuielilor din sursa indicata poate fi realizata in cursul anului bugetar cu conditia mentinerii in alocatia aferenta sursei. In textul Constitutiei se vorbeste numai despre stabilirea sursei de finantare inainte de aprobarea cheltuielii, iar nu despre obligativitatea indicarii in lege a sursei respective. Curtea a mai retinut la paragraful 58 al acestei decizii ca art. 138 alin. (5) din Constitutie nu se refera la existenta in concreto a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptarii legii, ci la faptul ca acea cheltuiala sa fie previzionata in deplina cunostinta de cauza in bugetul de stat pentru a putea fi acoperita in mod cert in cursul anului bugetar.

27. Aplicand aceste considerente la legea critica, Curtea constata, din analiza procesului de adoptare a acestei legi, ca amendamentul privind introducerea majorarii salariale de 10% pentru personalul expres mentionat in textul criticat a fost introdus la Camera Deputatilor, camera decizionala, in raportul Comisiei pentru munca si protectie sociala. Dispozitia de lege critica majoreaza cheltuieli care se realizeaza in mod direct din bugetul de stat.

28. Insa, Curtea constata ca majorarea salariale de 10% pentru personalul expres mentionat in textul criticat a fost reglementata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, aplicabila in anul 2016, act normativ adoptat inainte de Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 941 din 19 decembrie 2015, cheltuielile aferente fiind cuprinse astfel in legea bugetului de stat. De altfel, in preambulul Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 57/2015, se mentioneaza ca aceasta a fost emisa "avand in vedere necesitatea adoptarii, in cel mai scurt timp, a legii bugetului de stat si a legii bugetului asigurarilor sociale de stat".

29. Or, asa cum a precizat Curtea prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, paragraful 57, nu se pune "nicio problema de constitutionalitate in masura in care cheltuiala realizata potrivit legii analizate ar fi fost cuprinsa in bugetul de stat".

30. Asadar, cheltuiala determinata de majorarea salariale de 10% pentru personalul expres mentionat in textul criticat era previzionata in deplina cunostinta de cauza in bugetul de stat pentru a putea fi acoperita in mod cert in cursul anului bugetar. In consecinta, Curtea constata ca dispozitiile art. I pct. 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si

pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare nu contravin imperativelor prevazute de art. 138 alin. (5) din Legea fundamentala, astfel cum au fost dezvoltate in jurisprudenta Curtii Constitutionale.

31. Pentru considerentele aratate, in temeiul [art. 146](#) lit. a) si al [art. 147](#) alin. (4) din Constitutie, precum si al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) si al art. 18 alin. (2) din Legea [nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUTIONALA

In numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibila, obiectia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 1 din Legea pentru completarea Legii-cadru [nr. 284/2010](#) privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, obiectie formulata de Guvernul Romaniei.

2. Respinge, ca neintemeiata, obiectia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. I pct. 2 din Legea pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitara a personalului platit din fonduri publice, precum si pentru stabilirea unor masuri fiscal-bugetare, formulata de Guvernul Romaniei si constata ca aceste dispozitii sunt constitutionale in raport cu criticile formulate.

Definitiva si general obligatorie.

Decizia se comunica Presedintelui Romaniei si se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Pronuntata in sedinta din data de 14 septembrie 2016.

PRESEDINTELE CURTII
CONSTITUTIONALE
**prof. univ. dr. VALER
DORNEANU**

Magistrat-
asistent,
**Ioana Marilena
Chiorean**